
CÍRKEV

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 25

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Kříž a jména z Fima + svíčka a zápalky, kartičky „Církev“, 2 listy balicího papíru, tlusté fixy, Paderbornský kříž pro každého účastníka.

Cíl

Cílem hodiny je vzájemné sdílení vlastních zkušeností s církví a základní informace k teologii církve.

Modlitba

Bože, náš dobrý Otče, každého z nás voláš jménem jako své vlastní dítě. Nepřeješ si ale, abychom za tebou šli sami, ale dal jsi nám společenství – církev. Pomáhej nám, abychom skutečně věřili, že je to cesta, jak k tobě můžeme dojít. Připrav naše srdce, abychom tuto svou rodinu přijali takovou, jaká je, a dávali jí ze sebe to nejlepší. Pokud budeme zraněni, najdi pro nás lék. Pokud nám dá lásku, nauč nás ji ve větší míře vracet. Zůstávej ale stále s námi a mezi námi. Amen.

Církev – herní aktivita s kartičkami

Položíme hromádku kartiček doprostřed textem dolů. Aktivitu začíná vedoucí skupiny: vezme si kartičku nahoře a zkusí vysvětlit pojem, aniž by název použil. Kdo slovo na kartičce uhádne, vezme si ji. Poté pokračuje soused. Pokud si někdo vezme kartu s pojmem, který neumí vysvětlit, dá ji dospod balíčku a vezme si novou. Aktivita pokračuje, dokud nejsou všechny kartičky rozdány. Po skončení aktivity si vedoucí vezme kartičky zpátky a komentuje:

► Vysvětlili jsme si teď mnoho pojmů, které souvisí s církví a životem v ní. Teď vám je znovu pomalu přečtu a vy si zkuste uvědomovat, jaké pocity ve vás vzbuzují: spíš pozitivní, neutrální, nebo negativní?

Slasti a strasti v církvi – diskuse

Na stůl položíme / vyvěšíme na stěnu listy balicího papíru, jeden s nápisem „radosti“ a druhý s nápisem „starosti“; zdůrazníme znovu diskrétnost v rámci skupiny. Účastníci ve vymezeném čase mohou na oba plakáty napsat vlastní postřehy.

► Výsledek shrneme a nabídneme diskusi. Pokud se rozhovor nerozběhne, záznamy vhodným způsobem okomentujeme.

Něco málo o církvi – trocha teorie

Navážeme krátkým teoretickým vstupem: Je dobré si uvědomit, že církev nejsou jen lidé žijící tady na zemi. To je jen jedna její část, označujeme ji jako církev tzv. „putující nebo bojující“. Dalšími částmi jsou „církev trpící“ a „církev vítězná“. Výrazem „církev trpící“ myslíme zemřelé křesťany, kteří ale ještě „nedorazili“ do nebe. Potřebují se ještě změnit, očistit, aby byli pro nebe připraveni. Jsou nám vděční za naši podporu myšlenkami a modlitbami. „Církev vítězná“ jsou všichni lidé v nebi, kteří oslavují Boha a přimlouvají se za nás. Když tedy trpíme tím, jak církev někdy navenek vypadá, víme, že se to týká jen jedné její části a že církev je přece jen svatá jako celek. Jsme spojeni, a proto můžeme mluvit o společenství svatých.

Paderbornský kříž – meditace

Všem účastníkům rozdáme obrázek Paderbornského kříže z přílohy. Na počátku klademe otázky:

- Co vidíte? ► V celku vidíme kříž, ale na papíře jsou vlastně vytištěny jen různé velké a různě barevné obdélníky.
- Protínají se? ► Ano, zvlášť v centru.

Dále komentujeme: Tento obraz má být obrazem pozemské církve. My jsme velmi různí, konzervativní i liberální, někteří takoví a druzí makoví. Žádná z těchto skupin není sama o sobě církví, jsme všichni potřeba. V samotném středu jsme jedno, všichni věříme, že Ježíš Kristus nás spasil a to se děje pořád/stále.

Linie kříže spojuje všechny části. To je Kristus, který je přítomný v každé části. Zvláštní je, že tato nanejvýš důležitá linie by bez těchto obdélníků nebyla vidět. Bílá na tomto obrázku je to Božské, které potřebuje nás – nedokonalé části, aby bylo vidět jako

kříž. To znamená, že církev „zviditelní“ Boha ve světě. Proto se mluví i o církvi jako o Kristově těle, přičemž je Kristus hlava. A v Janově evangeliu říká Ježíš: Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti (Jan 15,5) Vinný kmen u toho druhu vína, který se používal v Izraeli, najdeme pod zemí, je to něco jako kořen. Vidět jsou jen hrozny. Kristus je ten, který dává sílu, a proto je třeba zůstat s ním ve spojení, aby On byl vidět ve světě skrze nás.

Vložíme pak chvíli ticha na meditaci. Tu pak necháme přejít do závěrečné modlitby.

Závěrečná modlitba

Formu modlitby necháme na výběr účastníkům podle toho, k čemu je dovede meditace. Úplným závěrem může být např. píseň **Všichni jsme jedno tělo** (ZH 295, Koinonia 116, <https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/87/vsichni-jsme-jedno-telo>)